

ההיה ליהושע דין 'מלך'? בלא 'משיחה'!...

ואין לומר שחשב משה 'לפצל' בין תפקיד ה'מלך' שהוא מדיני, לתפקיד 'ממשיכו התורני' – שא"כ תשובת הקב"ה – איננה רלוונטית...

ה'מגלה עמוקות' טוען שסברת ה'פיצול' רמוזה בכפל הלשון:

- אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֶיהֶם
- וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם [בדברי תורה]

אלא שהקב"ה החליט ש'אין 2 מלכים משמשים בכתר אחד' – וקבע שהמנהיג המדיני הוא עצמו יהיה גם המנהיג התורני!

וצ"ל לפירושו:

מה הטעם לשלילת ה'פיצול' – הלא 'אין זה כתר אחד'?! וכן היה תמיד בכל הדורות, שיש 'מלך מדיני' ויש 'נשיא תורני':

כפס"ד הרמב"ם הלכות סנהדרין פרק א הגדול בחכמה שבכולן מושיבין אותו ראש עליהן והוא ראש הישיבה והוא שקורין אותו החכמים נשיא בכל מקום והוא העומד תחת משה רבינו... [ובצידו יש גם 'מלך']

נמצא ששני התפקידים הללו אינם 'כתר אחד'

מדוע א"כ לא נתקבלה טענת ה'פיצול' שהציע משה?

ואין לתרץ שדין 'משיחה' אינו אלא למלכי בית דוד, שהרי הרמב"ם מוכיח חובת המשיחה מ'שאוול':

...שנאמר ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו... [ושאוול אינו מבית דוד]

יובן בהקדם:

מדרש רבה במדבר פרשה כא פסקה יד (יד) וידבר משה אל ה' לאמר יפקד ה' אלהי הרוחות ... אמר משה: הרי השעה שאתבע בה צרכי ... בדין הוא שירשו בני את כבודי

אמר לו הקב"ה: נוצר תאנה יאכל פריה בניך ישבו להם ולא עסקו בתורה יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד והוא היה משכים ומעריב בבית הועד שלך הוא היה מסדר את הספסלים והוא פורס את המחצלות הואיל והוא שרתך בכל כחו כדאי הוא שישמש את ישראל שאינו מאבד שכרו קח לך את יהושע בן נון לקיים מה שנאמר נוצר תאנה יאכל פריה:

ואינו מובן: כיון שבניו ישבו להם ולא עסקו בתורה – איך העלה על דעתו ש'ירשו את כבודו'?

ספר במדבר פרק כז (טז) וידבר משה אל ידוד לאמר: (טז) יפקד ידוד אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה: (יז) אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְדוּד כְּעֵצוֹן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רָעָה: (יח) וַיֹּאמֶר יְדוּד אֶל מֹשֶׁה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו:

(כב) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְדוּד אֶתוֹ וַיִּקַּח אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנָיו אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָל הָעֵדָה: (כג) וַיִּסְמַךְ אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְדוּד בְּיַד מֹשֶׁה:

רמב"ם הלכות מלכים פרק א (ג) אין מעמידין מלך בתחילה אלא על פי בית דין של שבעים זקנים ועל פי נביא כיהושע שמינהו משה רבינו ובית דינו...

מוכח שס"ל שהיה ליהושע דין מלך! וקשה: א"כ מדוע לא נמשח בשמן המשחה?

(ז) כשמעמידין המלך מושחין אותו בשמן המשחה... [ואע"פ שגם משה רבנו (שהיה גם לו דין מלך) לא נמשח – כי הומלך בטרם היה דין המשיחה]

והביאור בזה:

רמב"ם הקדמה לספר יד החזקה
אע"פ שלא נכתבה תורה שבע"פ, לימדה משה
רבינו כולה, בבית דינו, לשבעים זקנים.
ואלעזר ופנחס ויהושע, שלשתן קבלו ממשה.

וליהושע, שהוא תלמידו של משה רבינו,
מסר תורה שבע"פ, וצוהו עליה. וכן יהושע,
כל ימי חייו למד על פה. וזקנים רבים קבלו
מיהושע [ולא הוסיף 'ובית דינו].

וקבל עלי מן הזקנים ומפנחס. ושמואל קבל
מעלי ובית דינו. ודוד קבל משמואל ובית
דינו...

ישנו חילוק מהותי בין 'משה ויהושע' ובין
נשיאי הסנהדרין שבכל הדורות!

משה ויהושע שווין בסמכותם המוחלטת
והבלעדית על 'מסורת תורה שבעל פה'

שאר נשיאי הסנהדרין שבכל הדורות –
עומדים 'תחת משה רבנו' – בזה שהם
'הגדולים שבחכמה.. ראש עליהן'

אבל ביחס לימסירת התורה' – הרי הם ובית
דינם' [צריכים להתחשב עם דעת בית דינם]
ואין סמכותם בלעדית ומוחלטת!

נמצא ששררתו התורנית של יהושע'
מקבילה בבלעדיותה לשררת 'מלך' !!!

לכן אין מקום למנות מבניו של משה 'מלך'
לצידו' – כי אז יהיו שניהם 'בכתר אחד'!

ועדיין צריך ביאור:

סוף-סוף הלא שני מיני 'שררה' המה:

- האחת 'מדינית-צבאית'
- והשניה 'תורנית-רוחנית'

מדוע א"כ ייחשבו כ'כתר אחד'?

ויובן בהקדם הגדרת תפקיד ה'מלך':

רמב"ם - הלכות מלכים פרק ד
ובכל יהיו מעשיו לשם שמים ותהיה מגמתו
ומחשבתו להרים דת האמת ולמלאות העולם
צדק ולשבור זרוע הרשעים ולהלחם מלחמות
ה' שאין ממליכין מלך תחלה אלא לעשות
משפט [של חוקי התורה] ומלחמות שנאמר
ושפטנו מלכנו [על פי חוקי התורה] ויצא
לפנינו ונלחם את מלחמותינו:

כלומר, ה'מלכות' על פי תורת ישראל
איננה רק 'תפקיד צבאי מדיני' לצרכיה
הגשמיים של האומה, אלא תחילתה
'להרים דת האמת'

וממנה משתלשלת גם הסמכות 'לצאת
למלחמות השם' [לביצוע הוראות
התורה!]
ועד ש'שלימות ההלכה' ויישומה
הלאומי תלוי ב'מינוי מלך'!

נמצא שה'מלכות' וה'נשיאות' אינן 'שני
כתרים' נפרדים

'מינוי יהושע בסמיכה'

על פי זה יובן למה ביהושע נאמר 'וסמכת
ידך עליו' [ותו לא!] –

'סמיכה תורנית' ולא 'משיחה' נכשאל
[ודוד]

כי אצל יהושע [ומשה רבון] היתה
ה'מלכות' תוצאה מ'נשיאותו התורנית' –
ככלי ליישום הלכות התורה בכל ענייני
העם כולל צרכיו המדיניים-צבאיים על פי
התורה!

רק כאשר בקשו העם 'הפרדת הדת
מהמדינה' [שנחשבה להם לחטא]

התחדש הדין שכדי 'לפעול את ענין
המלוכה' אצל מי שאיננו 'מוסר בלעדי'
של התורה – צריכה להיות 'משיחה'
שתאציל עליו את המינוי המלכותי

ואילו הנשיא ואב בית דין יהיה מי שגדול
בחכמה מכל הסנהדרין בסמכות התורנית

ולכן בעידן 'המלכים' אין זה נקרא 'בכתר
אחד'

ולכן לא מוזכר מפורשות בתורה דין
ה'משיחה' למלך, כי המלכות לכתחילה
היתה 'מלכות תורנית'

ורק אח"כ הוצרכה המשיחה כשהתפצלו
התפקידים